

POSTANOWIENIE

Dnia 8 marca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziellewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 8 marca 2018 r.,
sprawy **W.K.**

skazanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w K.

z dnia 24 maja 2017 r., sygn. akt II AKa [...] /17

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w K.

z dnia 28 października 2016 r., sygn. akt III K [...] /14

**oddala kasację jako oczywiście bezzasadną, a kosztami
sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża skazanego.**

UZASADNIENIE

W.K. został prawomocnie skazany za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby oraz karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych.

Zgodnie z art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenie to nie dotyczy kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (por. art. 523 § 4 pkt.1 k.p.k.).

W kasacji obrońcy skazanego W.K. zarzucono:

1) obrazę art. 439 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 113 k.p.k. polegające na niepodpisaniu orzeczenia sądu II instancji przez wszystkich członków składu orzekającego,

2) obrazę art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 *in fine* k.p.k. polegające na wydaniu orzeczenia przez sąd II instancji w niniejszej sprawie wszczętej na podstawie subsydiarnego aktu oskarżenia wniesionego przez oskarżycieli subsydiarnych w dniu 1 sierpnia 2008 r., pomimo iż sąd I instancji dopiero postanowieniem z dnia 19 listopada 2008 r., ówczesznie prowadzonej pod sygnaturą akt III K [...] /07, umorzył postępowanie w tej sprawie, na podstawie art. 339 § 3 k.p.k. i art. 17 § 1 k.p.k., wniesionej także jako subsydiarny akt. oskarżenia jeszcze w dniu 5 listopada 2007 r. przez tych samych oskarżycieli subsydiarnych, reprezentowanych przez tego samego pełnomocnika procesowego, przeciwko tym samym oskarżonym subsydiarnie, oskarżając ich o ten sam czyn, zatem w dniu 1 sierpnia 2008 r. nie było podstaw do przyjęcia i prowadzenia postępowania z takiego samego subsydiarnego aktu oskarżenia, wniesionego po raz drugi w tym dniu – 1 sierpnia 2008 r. i zarejestrowanego pod sygn. akt III K [...] /08, a zachodziła bezwzględna podstawa, na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 *in fine*, do umorzenia w całości postępowania III K [...] /08,

3) obrazę art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. polegające na uczestniczeniu w składzie orzekającym sądu II instancji (Sądu Apelacyjnego w K.) sędziego, w tym przypadku sędziego sprawozdawcy (B.P. – S. - sędziego sądu okręgowego del. do SA), co do którego w aktach sprawy, według kwerendy akt dokonanej przez skazanego w dniu 11 sierpnia 2017 r., nie ma dokumentu (odpowiedniej imiennej delegacji) uprawniającej tego sędziego do orzekania w strukturach (składach orzekających) Sądu Apelacyjnego w K.

W pozostałych zarzutach kasacji nie podniesiono uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k., a zatem nie mogą podlegać one rozpoznaniu.

Prokurator Rejonowy w K. w pisemnej odpowiedzi wniósł o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście bezzasadna w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k.

Oдноśnie zarzutów kasacji.

ad. 1 Wyrok Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 24 maja 2017 r., sygn. akt II AKa [...] /17, wydany w składzie SSA P.A., SSA B.B – P., SSO del do SA B.P – S. jest podpisany przez wszystkich Sędziów orzekających w sprawie (por. k. 1465).

ad. 2 W realiach przedmiotowej sprawy nie doszło do sytuacji o jakiej stanowi art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. Wprawdzie trwało postępowanie dotyczące dopuszczalności złożenia subsydiarnego aktu oskarżenia wniesionego w dniu 15 listopada 2007 roku, ale jego przedmiotem były kwestie proceduralne związane z dotrzymaniem terminu, o którym mowa w art. 55 § 1 k.k. Sąd nie badał istoty sprawy, a jedynie przesłankę dopuszczalności złożenia subsydiarnego aktu oskarżenia.

ad. 3 Sąd Najwyższy w pełni podziela odnośnie tego zarzutu wywód z pisemnej odpowiedzi na kasację, cyt.: „za nietrafiony uznać również należy zarzut, że Sąd II instancji był nienależycie obsadzony, albowiem sędzia B.P.– S. nie posiadała w dacie wyrokowania delegacji do orzekania w Sądzie Apelacyjnym w K. Uchybienie o jakim mowa art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. powstaje wtedy, gdy sędzia nie ma w ogóle delegacji do orzekania w danym sądzie, jak i wtedy, gdy jego delegacja nie spełnia ustawowych wymogów warunkujących ważność i skuteczność aktu delegowania. Informacja o delegacji sędziego B.P. – S. została prawidłowo podana w komparycji wyroku Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 24 maja 2017 r. Stwierdzić przy tym należy, że nie ma obowiązku dołączania do akt każdej sprawy dokumentu - delegacji sędziego, wymóg ten nie wynika ani z przepisów u.s.p. ani k.p.k. Wystarczającym jest kiedy fakt delegacji wynika z odpowiedniej informacji zamieszczonej w komparycji rozstrzygnięcia, co stanowi ukształtowaną i stałą praktykę sądów.”

Na marginesie zauważyć należy, iż z nadesłanej decyzji wykonującego funkcję Prezesa Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 1 marca 2017 r., Ka – 1132 - 62/2017, wynika, że SSO B.P. – S. była delegowana do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Apelacyjnym w K. w dniach: 20 kwietnia 2017 r., 18 i 24 maja 2017 r., 6, 22 i 29 czerwca 2017 r.

Zaskarżony kasacją wyrok Sąd Apelacyjny w K. wydał w dniu 24 maja 2017 r.

Kierując się przedstawionymi motywami Sąd Najwyższy na podstawie art. 535 § 3 k.p.k. rozstrzygnął jak na wstępie.

a.†